
Studentské spolčení: Filmový klub

Z učebny kinosál

Thelma & Louise, Bonnie & Clyde, Jules Winnfield & Vincent Vega, **Tomáš & Martina**.

Ahoj! Já jsem Tomáš, studoval jsem na FHS sociokulturní antropologii a poslední dva roky fušuju s Martinou do organizace Filmového klubu u nás na fakultě.

Jsem Martina Josefina, vyskytuju na magisterské filosofii na FHS a tvořím druhou půlku organizačního dua FK.

Společně nabízíme Stopařův průvodce po filmové galaxii na FHS. A jako správná položka v běžícím seriálu na konci našeho textu nabízíme i nefalšovaný cliffhanger.

Co je a kde se vzal Filmový klub na FHS?

Filmový klub FHS UK aka Filmáč je jedna z nejstarších studentských akcí na FHS. Dodnes držíme OG formát promítání filmu s přednáškou a často i diskusí. Program zavíráme neoficiální částí v Bio Oku nebo jiném blízkém zařízení.

Oficiálně patříme pod studentský spolek Studenti FHS UK, ale organizační tým je do velké míry na volné noze (jako Avengers: spolek je náš Nick Fury, do velkých projektů jdeme společně, ale máme na fakultní kulturní frontě i vlastní melouchy). Jak takový Filmový klub vlastně vzniká? Pojďte nám kouknout pod ruce!

FK funguje na fakultě od roku 2014, a s menšími či většími přestávkami běžel plynule až do covidové pandemie v roce 2020.

Je nutné uznat, že Filmáč nebyl náš nápad. A protože vznikl ještě předtím, než jsme na fakultu sami nastoupili, o zakladateli a prvním organizátorovi toho bohužel moc nevíme. Zato o těch, co přišli po něm už něco málo ano, jelikož jsou to naši kamarádi.

Po zakladateli převzal Filmáč Matouš Veselský, který na fakultě vystudoval bakaláře a pak magistra i doktorát na sociologii. Zabývá se sportem a dnes učí kurzy jako Proseminář k akademickým dovednostem nebo Sociologii sportu. Po něm převzaly štafetu dvě kamarádky a kolegyně: Lucka Půltrová, historička, a Andy Hisemová, která se věnuje ekologii. A ačkoliv už dostudovaly nebo jsou jednou nohou v Itálii, ve svých studentských letech byly významnými tvářemi studentských aktivit naší fakulty.

Když přišel covid, Filmáč zůstával dlouho imunní a fungoval v onlinu. Jenže i jeho pak pandemie skolila. Po "morové ráně" se jako první obnovila jiná tradiční akce Spolku – PHS, tedy Pivo hledající smysl. Pro sociálně vyprahlé studenty toužící po lidské interakci to bylo jako oáza uprostřed pouště, ale přibližně po roce nám pomalu začala chybět i kultura. Proto jsem se začátkem akademického roku 2022-23 rozhodl, že je čas zkusit Filmáč obnovit, protože to vždycky byla taky oblíbená akce. Úplně stejnej nápad dostala nezávisle na mně i **Martina!**

To bylo na fakulním výletě v Itálii s doktorem Tourkem. Chodili jsme po Římě, a když pan doktor v Zahradě pomerančovníků na Aventinu říkal: "Tady v La Grande Bellezza (Velká nádhera - pozn. red.) trhají sestřičky ty pomeranče," napadlo mě, že by o tom byla krásná přednáška na Filmový klub. Tak jsem si při koukání z vyhlídky na Tiberu dala za úkol ho po návratu přivést zpět k životu.

A tak jsme spojili svoje síly a rozhodli se Filmový klub obnovit, a to s naším, jak jsme později zjistili, specifickým humorem a stylem organizace.

Prosby na koberečku a povolení pořádat

Uspořádat večer s Filmovým klubem ale není jen tak. Vyžaduje minimálně tolik mailování a vyřizování jako hobit chodů. Je potřeba zajistit prostor, snímek, který promítat, a také přednášku, která film korunuje vzdělávacím účelem.

Začněme u místa. Od nepaměti se FK pořádal v učebnách naší fakulty.

V té tradici jsme chtěli pokračovat, ale jen tak zabrat učebnu bez povolení nejde. Fakulta s tím musí souhlasit. Kontaktoval jsem proto kamarádku na studijním oddělení, která mě odkázala na Hanu Gabrielovou, která má rezervaci učeben na starosti. Každou akci pořádanou v prostorách FHS musí povolit ještě vedení fakulty. Poslali jsme proto další mail s vysvětlením a prosbou, abychom mohli Filmáč obnovit. Pár dní držení palců i na nohou... A povedlo se!

Pak už stačilo jen najít film a přednášku a FK mohl po delší pauze zase začít. Jasnou volbou byl Matouš, který byl tvář filmového klubu v minulosti. Ten s radostí svolil, a první promítání o významu sportu ve společnosti s americkým filmem *Invictus* bylo na světě.

Maily, maily, maily a nekonečná cesta za přednáškou a tématem

Ovšem ne každé promítání je tak snadné domluvit. Do finální fáze se bohužel dostane jen malé množství nápadů. Celý proces tvoření námětu, přednášky a filmu provází někdy nekonečné psaní mailů různým vyučujícím, studujícím nebo expertům a expertkám. Někdy je jasný film, ale je nutné k němu najít odpovídající přednášku. Jindy je jasné téma přednášky a hledáme přednášející a s nimi následně i snímek. A někdy je zcela jasná osoba přednášejících, a my doufáme, že budou mít čas a chuť s námi spolupracovat.

A každá z možností vyžaduje spoustu mailů. Maily, maily, maily! A bohužel ne všechno se povede. Ale to, co vyjde, tak vždycky stojí to za to.

Jakmile je všechno zařízené, je ještě potřeba poslat poslední zprávu. Paní rozvrháče ze studijního pro rezervaci učebny.

A konečně konec mailů!

Každé uskutečněné promítání je pro organizační tým velká radost. Ale s koncem mailování práce teprve začíná. Nejdůležitější je propagace, chceme aby na filmy chodili diváci a divačky.

Magie v Canvě

Filmový klub má svůj Facebook a Instagram, a občas to štěstí, že ho propaguje fakulta, spolek Studenti nebo jednotlivé studijní obory, když mají přednášku jejich vyučující nebo studující.

Povídání většinou nastřelím já, protože jsem celkem ukecanej, a Martina se svými marketingovými schopnostmi ho pak projde, upraví nejhorší slovní přemety a tragický čárky, a dává mi návrhy, jak text zlepšit. Ze začátku nám chvilku trvalo se sladit, ale poslední dobou už jsme hodně na stejný vlně a jde nám to mnohem líp a rychleji.

Ted' moje část práce spočívá hlavně v tom, že text chválím, protože je boží.

Vždy představíme akci, samotný film, přednášející a přednášky, a krátký úvod a závěr.

Ale text v podstatě není tak důležitý jako samotná grafika, kterou vždycky vykouzlí Martina v Canvě.

Znáte Piráty z Karibiku? Jak v prvním dílu chtějí pálit do Černý perly a vyrábí kartáčový střely a do lodních kanónů cpou nádoby, svícny a všechno možný, co reálně nemůže fungovat? Podobně v Canvě vyrábím pozvánky na socky. Naperu tam všechny obrázky, který se mi líbí, a pak s tím tak dlouho čaruju, aplikuju princip Occamovy břitvy i barokního horror vacui, až to vypadá nějak k světu. Někdy udělám návrhů víc a mám rozhodovací paralýzu, kterou pak přehodím na Toma.

Když je propagace hotová (a úspěšná), je konečně čas na samotné promítání s davy lidí, kteří neodolali našemu textovizuálnímu charisma. Nebo ty, které naláká film a kterých je naštěstí mnohem víc.

Promítáme, přednášíme, posloucháme

Jednotlivé události většinou začínají 5 minut po oficiálním začátku, protože čekáme na další bus ke škole, který nám veze poslední zájemce. V rámci uvítání ještě vyřešíme organizační věci jako je věrnostní program Filmového klubu a pak už se v učebně proměněné na kinosál zhasne a rozjede se promítačka.

Po smích, slzách a emocích, které snímek vyvolá, přichází krátká pauza na refresh, a jde se přednášet a diskutovat.

Řekněte úsměv

Fotky! Není žádná správná propagace bez dokumentace fotkami.

Proto s Martinou vždycky běháme sem a tam po učebně, kde se promítá, a fotíme ze všech možných a nemožných úhlů.

Abyste pak viděli přímo do Jádra dění a mohli se těšit na další promítání.

Výběr z těchto fotek pak dáváme na naše síť, takže jestli jste zvědaví, co děláme v temnotách u zářícího plátna, nebo vás zajímá nějaké konkrétní promítání, mrkněte na náš Instagram nebo Facebook. Fotoreportem a malým resumé uzavíráme jednu epizodu filmáče i my, organizátoři, a je čas makat na další v sérii.

Cesta za Oscarem

Tradiční součástí Filmáče je odměna pro naše přednášející v podobě sošky Oscara. Ty dáváme po přednášce a diskuzi na závěr večera.

Na sítích můžete najít fotky míst, na kterých se v domovech nebo kancelářích některých dřív přednášejících odborníků a odbornic tyto sošky vyjímají.

Sošky kupujeme v obchůdku na Nuselských schodech, kousek od Ipáku.

Ani tato tradice není původem z našich hlav, ale kde můžeme, tak se snažíme udělat tematické dekorace jednotlivých Oscarů. A stojí to za to, když vidíme radost našich přednášejících při jejich přebírání.

Posezení po filmu

Předáním Oscara zpravidla končí oficiální akce.

A je čas na tu neoficiální.

Se zájemci se vždycky přesouváme na menší posezení někam do Holešovic – Kavárna klubu Cross , Liberál , Bio Oko anebo Nová Doba patří mezi naše stálější destinace.

Toto posezení je hezká příležitost pro diváctvo poznat lidi s podobnými zájmy, a možnost probrat nejen film a přednášku, které ten večer zhlédlo a vyslechlo. Drinkem naše akce končívají.

Zbývá ale zmínit ještě jeden zásadní aspekt organizace Filmáče. Jednotlivá promítání sice nestojí moc prostředků, ale přeci jen nejsou úplně zadarmo. V minulosti i přítomnosti poskytuje tyto finance fakulta na základě podpory studentských aktivit. Dříve bylo nutné žádat přes spolek jako právnickou osobu, ale dnes už je to možné i po vlastní ose individuálních studentů.

Takže jestli máte nějaký super nápad, tak do toho, za zkoušku nic nedáte!

Žádost je k dispozici na stránkách fakulty a po jejím odeslání ji projedná kolegium děkanky. Na Filmáč pořizujeme jen pár věcí, potřebujeme jen něco málo na sošky, propagaci, když občas děláme letáky, a na nějaké ty dobrůtky pro přednášející. A zatím byla fakulta vždy tak hodná, že nám finance schválila.

Za což jsme hodně vděční! Bez této podpory by to nebylo možné, nebo alespoň ne v podobě, v jaké to děláme.

Ted' už fakt konec

Jsme jenom chaotic duo, které stojí před obecnstvem a žádá ho, aby chodilo koukat.

Proto, než naše povídání o Filmovém klubu FHS UK uzavřeme, posíláme díky a aspoň pomyslné Oscary všem našim věrným i nevěrným filmovým nadšenkyním a nadšencům. Jsme moc rádi, že na naše promítání chodíte.

Doufáme, že budete Filmáči svou přízeň věnovat i dál.

Což nás přivádí k poslednímu bodu naší organizační kariéry!

Protože oba meleme z posledního. Mimo Filmáč jsme už poměrně zaneprázdnění životem a jeho nezábavnými aspekty.

Třeba vyděláváním peněz, abychom si mohli v Oku koupit to pítí. A žrádlo kočce, protože je ochotná jíst jen ty nejdražší granule.

Já už mám studium za sebou, a Martinu to čeká tento rok.

Proto je také bohužel (nebo bohudík) tento rok poslední, než dáme poslední klapku, zhasnem světla a Filmáč snad předáme dál. Pokud vás naše akce baví nebo teď zaujaly a chcete si zkusit něco sami organizovat, Filmový klub hledá právě vás! Dočtený text vám může posloužit i jako návod.

Potěšilo by nás, kdyby nepřišla další doba temna a Filmáč z prosklených učeben po večerech svítil dál, protože zájem o promítání narůstá a bylo by škoda ztratit desetiletou tradici.

Lady & Tramp, Lorelei & Dorothy, Amélie & Montmartre, Ty &...

Zájemci i zájemkyně o přidání se k organizaci nebo její úplné přebrání z našich rukou, napište nám prosím na naše síť:

- FB: [Filmový klub FHS UK](#)
- IG: [filmovyklub.fhs.uk](#)

Budeme moc rádi za každou pomoc a každé nadšení. A samozřejmě i za všechny, kteří přijdou na promítání. Moc děkujeme!

Martina a Tomáš z Filmáče

